UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eustathio. 361.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

quod, priuſquam Reſurrectionis dies illuceſcat. Huiuſmodi enim auium cantus, appropinquante quidē aurora, verùm vmbra adhuc exiſtente, oriuntur. Quocirca, cùm oriens ille, qui vitā attulit, appropinquaret, auiculæ vox abiurationem accuſauit: hinc videlicet, & maledictam atque execrandam noctem depulſam eſſe, & vitæ lumen exoriri oſtendens.

Eidem. 358.

Quod homines ter Deum reiecerint, ipſe quoque Dominus indicabat, cùm ſe tertiò ad ficulneam ſeſe contuliſſe diceret, nec fructum in ea inueniſſe. Cuius quidem vitium omne in ſeipſo curauit, cùm tranſgreſſionem nullum iam poſthac fructum allaturam eſſe pronunciauit.

Eidem. 359.

Prima reiectio, eſt mandati illius violatio, quo cauebatur, ne primi parentes ligni illius, quod in media paradiſi regione ſitum erat, fructum deguſtarent. Secunda in lege impietas, eſt Hebræorum erga vitulum affectus animíque propenſio. Tertia impietas gratiæ tempore contigit, cùm iidem Chriſtum his verbis repudiarunt, Nō habemus regem niſi Cæſarem, ac Dominum gloriæ abnegarunt.

Theoni. 360.

Panis Dominus appellatus eſt, ipſemet ſibi hoc nomen imponens: ſi ſenſum eum, qui prima fronte ſe offert, ſpectes, quia ſalutis cibus omnibus extitit: ſi autem abditum & arcanum, quia humanæ conſperſionis fermentum copulauit ac perpurgauit, atque diuinitatis ſuæ igne velut excoxit, atque vna cum eo perſona, atque vna adoranda hypoſtaſis factus eſt.

Euſtathio. 361.

Obſonia contemne, vt quæ paulò poſt

τὴν ἡμέραν ἐπιφᾶναι τῆς ἀναστάσεως. αἱ γὰρ τούτων τῶν ὀρνίθων ᾠδαὶ ἐγγιζούσης μὲν ἕω, ἔτι δὲ σκιᾶς ὑπαρχούσης γίνονται. πλησιαζούσης τοίνυν τῆς ζωοφόρου ἀνατολῆς, ἡ τοῦ ὀρνέου φωνὴ κατήγορος τῆς ἀρνήσεως γέγονε, δηλοῦσα καὶ τῆς νυκτὸς τῆς ἀρᾶς τὴν κατάλυσιν καὶ τοῦ φωτὸς τῆς ζωῆς τὴν ἐπίφαυσιν. ὀρνέων.

Τῷ αὐτῷ. τνη.

Ὅτι τριπλῆ γέγονε τῶν ἀνθρώπων ἡ ἀθέτησις, καὶ αὐτὸς ὁ κύριος ἐδήλου, τρὶς λέγων πρὸς τὴν συκῆν ἐληλυθέναι, καὶ καρπὸν ἐν αὐτῇ μὴ εὑρηκέναι, ἧς πᾶσαν τὴν κάκωσιν ἐν ἑαυτῷ ἐθεράπευσε μηκέτι καρπὸν οἴσειν ἀποφηνάμενος τὴν παράβασιν.

Τῷ αὐτῷ. τνθ.

Ἡ πρώτη ἀθέτησις τῆς ἐντολῆς ἐστὶν ἡ παράβασις ἀπὸ τοῦ ξύλου τοῦ ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου προστατλούσης μὴ γεύσασθαι, ἡ ἐν τῷ νόμῳ δευτέρα δυσσέβεια, ἡ πρὸς τὸν μόσχον ἐστὶν ἑβραίων διάθεσις. ἡ δὲ τρίτη ἀσέβεια, ἡ ἐν τῇ χάριτι τυγχάνει παραίτησις, Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰπόντων, εἰ μὴ Καίσαρα, καὶ τὸν κύριον τῆς δόξης ἀπαρνουμένων.

Θέωνι. τξ.

Ἄρτος ὁ κύριος κέκληται, αὐτὸς ἑαυτὸν τούτῳ καλῶν τῷ ὀνόματι. κατὰ μὲν τὴν πρόχειρον ἔκληψιν, ὡς πᾶσι τροφὴ σωτηρίας γενόμενος. κατὰ δὲ τὴν ἀπόρρητον ἔννοιαν τὴν ζύμην τοῦ ἀνθρωπείου φυράματος ἑνώσας καὶ καθάρας, καὶ ὥσπερ ἐξοπλήσας τῷ οἰκείῳ πυρὶ τῆς θεότητος, καὶ εἰς ἓν σὺν αὐτῇ γεγονὼς πρόσωπον, καὶ μίαν προσκυνουμένην ὑπόστασιν.

Εὐσταθίῳ. τξα.

Καταφρόνει τῶν ὄψων, ὡς μετ᾽ ὀλίγον

οὐκ

οὐκ ὄντων, ἀλλὰ σύγχρονον ἐχόντων τῇ καταπόσει τὴν πολυτέλειαν· αἱ γὰρ ὑπέρχρειοι μεταλήψεις, νῦν μὲν νόσων εἰσὶ μητέρες, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, κριμάτων ἐπάγουσιν εὐθύνας.

Λεωνίδῃ. τξϐ.

Ἡ εὐλογία τοῦ πατριάρχου, ἣν τοῖς υἱέσι τοῦ Ἰωσὴφ ἐπευξάμενος ἔδωκεν, οὐκ εἰς ἐκείνους μόνους πεπλήρωτο, ἀλλὰ καὶ τύπος μειζόνων πραγμάτων γεγένηται. ἡ γὰρ ἐναλλαγὴ τῶν χειρῶν, τὸν σωτήριον προεδήλου σταυρόν· καὶ ἡ τοῦ ἥττονος προσαγωγὴ, τὸν νέον ὑπεδείκνυ λαὸν, μονονουχὶ βοῶσα διὰ τοῦ σχήματος, ὅτε σταυρὸς εἰς εὐλογίαν φανῇ, ὁ ἥττων λαὸς μεγαλυνθήσεται, καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Σερήνῳ. τξγ.

Μηδέν σε ταραττέτω τῆς Ἐλισάβετ ἡ προφητεία, Πόθεν μοι τοῦτο, λεγούσης, ἵνα ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου ἔλθῃ πρός με; ὁ γὰρ θέμενος ἐν αὐτῇ τοῦ Βαπτιστοῦ τὴν διάπλασιν, καὶ πρὸ τοῦ ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας εἰς προφήτην ἁγιάσας τὸν πρόδρομον, ἔνδον αὐτῷ παρέχετο τοῦ μυστηρίου τὴν δήλωσιν. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔδωκε λαλεῖν τοῖς ἐμβρύοις τὸ ἄωρον, σπεύδοντι τῷ Βαπτιστῇ κηρύξαι τὸν λυτρωτὴν, ἔχρησεν ἡ μήτηρ τὸ τοῦ στόματος ὄργανον.

Πωμασίῳ. τξδ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, καὶ ὀργάνῳ καὶ χορδαῖς, φησὶν ὁ ψαλμῳδὸς, οὐ χαλκῷ ἠχοῦντι καὶ ὀργάνοις θελκτικοῖς τὰς θείας ἐπιτρέπων ᾠδὰς, ἀλλὰ τύμπανον ἡμᾶς τὴν ἑαυτῶν ἀποτελεῖν σάρκα παρεγγυῶν, οὐδὲν ἔχουσαν πάθους κίνημα, ἀλλὰ νεκρὰν τοῖς γηΐνοις ὑπάρχουσαν μέλεσι. χορὸν δὲ, τὴν σύμφωνον τῆς ἐκκλησίας ἁρμονίαν ζητεῖ. καὶ χορδὰς, τὰς ἐν ἡμῖν αἰσθήσεις δηλοῖ, ὑφ᾽ ὧν τὸ τῆς γλώττης

minimè futura ſint, nec diuturniorē ipſo eſu magnificentiam habeant. Siquidem ſuperfluæ cibi ſumptiones nunc quidem morbos pariunt: in futuro autem æuo pœnam accerſunt.

Leonidi. 362.

Benedictio Patriarchæ, quam, cùm filiis *Gen.* 48.
Ioſeph bene precaretur, ipſis impertiuit, non in illis duntaxat expleta eſt: verùm etiam maiorum rerum typus extitit. Manuum enim cancellatio ſalutiferam crucem adumbrabat: atque inferioris adductio nouum populum ſubindicabat, per huiuſmodi habitum modò non edita voce clamans: Cùm crux in benedictionem apparebit, inferior populus augebitur: & qui ſe humiliat, exaltabitur.

Sereno. 363.

Nihil te conturbet illud vaticinium Elizabet, vnde hoc mihi, vt veniat Mater Domini mei ad me? Nam qui Baptiſtæ effictionem in ea poſuerat, ac præcurſorem, priuſquàm ex vtero exiret, prophetam cõſecrarat, myſterij huius declarationem intus ipſi præbuit. Quoniam autem temporis immaturitas iis, qui adhuc in materno vtero ſunt, hoc minimè dedit vt loqui poſſint, idcircò Baptiſtæ, Redemptorem prædicare maturanti, oris organum mater commodauit.

Pomaſio. 364.

Laudate eum in tympano & choro, & organo & chordis, ait Pſalmiſta: non æri tinnienti, & inſtrumētis ad mulcendos ac deliniendos animos accomodatis diuinos cantus committens, verùm nos admonēs, vt ex carne noſtra tympanum efficiamus: ſic nempè vt nullum præpoſteri affectus motum habeat, verùm terrenis membris mortua & extincta ſit. Per chorum autem, concordem Eccleſiæ concentum poſtulat. Per chordas item, ſenſus noſtros intel-